

[Karlskov Jensen.]

bede om, at vi også får dette forslag i udvalg, så vi kan se nærmere på enkeltheder.

Adolph Sørensen: Jeg skal afstå fra en drøftelse af konventionens indhold og nøjes med at tilsige mit partis velvillige medvirken til en hurtig udvalgsbehandling.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Jeg kan tilsige en velvillig behandling af forslaget.

Alfred Jensen: Kommunisterne kan gå ind for beslutningen om at ratificere denne konvention om retten til at organisere sig og til at føre kollektive forhandlinger. Jeg har forstået på forhandlingerne her i dag, at der er almindelig enighed om, at noget sådant skal respekteres og efterleves her i Danmark. Jeg kunne ønske mig, at den indstilling, der er kommet til udtryk her fra talerstolen, også fandtes, når disse bestemmelser skal efterleves ude i det virkelige liv, men det mangler der jo noget i. Det kan vel ikke være tingets medlemmer ubekendt, at der findes store handelsfirmaer her i landet, som kræver, at deres personale ikke må tale om deres lønninger indbyrdes, og adskillige forlanger endog, at de ikke må være organiseret. Jeg ved meget vel, at denne ret er hjemlet i funktionærloven, det er ikke problemet, men problemet er at få funktionærlovens bestemmelser efterlevet. Jeg ved ikke, hvor meget myndighederne har gjort for at få lovens bestemmelser overholdt; jeg skulle jo tro, at de kender tilfælde — der er i hvert fald ikke mere end 5 minutters gang fra denne sal til stormagasinet Illum, hvor man byder personalet sådanne krav. Det skulle ikke være ukendt, at man ikke overholder bestemmelserne. Det er muligt, at regeringen mener, og at der findes medlemmer her i tinget, der tror, at når man har vedtaget en lov, er den hellige grav vel forvaret, men så kender man ikke dette kapitalistiske samfunds sande karakter, for gjorde man det, vidste man, at det ikke er tilfældet. Forholdene på adskillige arbejdspladser er sådan, at den, der har noget at klage over, må betænke sig to gange, før han fører sine klager frem, og det gælder ikke alene, når det drejer sig om at klage direkte til de foresatte på arbejdspladserne, men også når det drejer sig om at klage til myndighederne,

for gør man det, bliver man udsat for den forfølgelse, som denne konvention skulle sikre arbejderne imod.

Det ved vi, der har stået på en arbejdsplads; vi ved, hvordan pessimisme og mismod er fremherskende, hvordan den enkelte ikke tør rejse sine overenskomstmåsigte krav, fordi han ved, at han vil blive forfulgt; han kan risikere at blive forfulgt derved, at han får dårligere arbejde, eller at han bliver afskediget, eller han kan risikere at komme på sort liste. Det er et af de problemer, der må klares her, og i forbindelse dermed har vi også spørgsmålet om tillidsmandsbeskyttelse.

Det nytter ikke meget at foreskrive her, at man har ret til at stå i fagforening og deltage i fagforeningsvirksomhed, når den, der står som talsmand for organisationen, forfølges på arbejdspladsen, og der er sikkert ingen, der er i tvivl om, at den tillidsmand, der står stærkt på overenskomsten, på arbejderens krav, løber den risiko at blive afskediget. Jeg kender meget vel de undskyldninger, der gives om, at han eventuelt kommer for sent på arbejde for ofte, at han måske virker lidt ophidsende på arbejderne, at han ikke er egnet til at fremme det gode og fordragelige forhold. Men det er slet ikke det afgørende; det reelle er, at når en tillidsmand står stærkt på arbejderens krav, kommer han i miskredit hos arbejdsgiverne, og så har de forbund, som man fra anden side ønsker at kalde mægtige — der er vist ligefrem nogle, der taler om, at det er monopolorganisationer — meget ringe mulighed for at yde en sådan tillidsmand beskyttelse. Det kender ærede medlemmer i dette høje ting så vel; de ved, hvilke sager der har været for voldgiftsretten; de ved, hvilke summer der er blevet betalt for at jævne sager i mindelighed. Ærede medlemmer kender sikkert også adskillige arbejdsstridigheder, hvor kampen har stået om, at en tillidsmand ikke måtte afskediges, og langt flere sager, end det er kendt, er ordnet på den måde, at arbejderne på arbejdspladsen ved at stå solidarisk med deres tillidsmand har forhindret, at han er blevet afskediget og forfulgt.

Jeg forstår det sådan, at det, der her stilles forslag om, skulle efterleves, og så er spørgsmålet for os ikke, om man skal godkende denne konvention, det skal vi gøre, men